

»BODI SPROŠČEN, SMO V GRENOBLU!«

V okviru projekta Erasmus+ dijaki Škofijske gimnazije Vipava letos raziskujemo Evropo. V projekt smo vključeni skupaj s šolo Pierre Termier, ki se nahaja v mestu Grenoble v Franciji. Francoski dijaki so Slovenijo obiskali konec novembra, konec marca pa smo se mi odpravili na pustolovščino po prestolnici Alp.

V duhu gesla izmenjave, ki se glasi *Language in Motion* oz. *Jezik v gibanju*, smo tudi mi aktivno raziskovali pomen jezika in sporazumevanja skozi francoske oči. »Francozi so precej bolj umirjen narod, zato smo potrebovali nekaj časa, da smo se privadili na njihovo sproščenost in neobremenjenost. Družine pri katerih smo bivali so bile zelo prijazne in gostoljubne, torej slabih izkušenj nismo imeli,« je svoje vtise o nastanitvi v Franciji nasploh strnil Aljaž.

Poleg vseh aktivnosti, ki so nam jih pripravili, smo imeli tudi (skoraj) prost vikend, namenjen raziskovanju mesta in njegove okolice. Udeleženka Eva je vse to doživela takole: »V Grenoblu smo si ogledali vse parke, trge, fontane in šoping centre, pa tudi nekaj zelo prefinjenih restavracij z ... odlično francosko hrano. Pika na i našega izleta pa je bil obisk Lyona, kjer smo preizkusili njihove tradicionalne slaščice in se s tramvajem povzpeli do bazilike, ki stoji na vzpetini, ta pa nam je ponujala čudovit pogled na mesto in reko Rono. Teden preživet v Franciji je bil res izjemna izkušnja, saj z bivanjem pri družinah in druženjem spoznaš kulturo mnogo bolje kot z bivanjem v hotelu in s turističnim vodičem v rokah.«

No, seveda se nismo v Franciji samo potepali in raziskovali, ampak smo skoraj vsako popoldne vestno pisali članke za časopis, ki je nastal v sklopu samega projekta, obiskali smo tudi časopisno hišo LaDauphiné in prvič videli celoten proces nastajanja časopisa.

Z dijaki sta v Francijo odpotovali tudi dve profesorici, med njima tudi prof. Martina Podbersič Smrdel, ki je koordinatorka evropskih projektov na Škofijski gimnaziji. Sama nam je povedala, da organizacija samega potovanja v drugo državo ni tako zahtevna kot organizacija samih aktivnosti na domači šoli, ko nas obišejo dijaki iz tujine. »Najprej moraš dobiti ponudbe za ceno prevoza in poskrbeti, da ni s tem prevelikih stroškov. Potrebno je poskrbeti tudi za zdravstvena zavarovanja, poiskati profesorje, ki so pripravljene odpotovati kot spremstvo... Vse skupaj ni zahtevno, je pa veliko t.i. »drobnarij«, za katere mora biti dobro poskrbljeno.«

Čeprav je geslo projekta *Jezik v gibanju*, smo imeli včasih s sporazumevanjem nekaj težav. Večina francoskih profesorjev namreč ne zna govoriti angleško, zato nam je bila velikokrat pri prevajanju v pomoč Meta, ki študira francoščino.

V Franciji smo dijaki preživeli lep teden, veliko novega smo se naučili, vse skupaj pa začinili z zabavo in smehom, saj smo se med seboj odlično razumeli, zato je bilo kar malce težko zapustiti Francijo in vse naše francoske prijatelje. Največji vtis so v nas pustili prav oni, saj smo bili kar malce presenečeni nad njihovo sproščenostjo, povezanostjo, poljubljanjem ob vsakem snidenju, norostjo, prisrčno zgubljenostjo in zmedenostjo, predvsem pa nad različnostjo in obenem enakostjo z nami samimi.

Manca Štekar